

af Begrebet »sluttet Bord« (§§ 31—34) og at give den kommende Retspraksis nogen Støtte mod yderligere Udvidelser ved Tilføjelserne: »en fast Kreds« og »til regelmæssige Maaltider«, men i øvrigt som hidtil at overlade Afgrænsningen til Domstolspraksis, hvorved Hensyn lettere bliver taget til de forskellige Tidens vekslende Krav.

Der tiltrænges en samlet Betegnelse for de alkoholiske Drikke, til hvis Udskænkning i Beværtninger der udkræves Bevilling. Frem for Afholdsfolkets Udtryk: »berusende Drikke« har man valgt som det kortere Udtrykket »stærke Drikke«, da det kortest mulige Udtryk er ønskeligt af Hensyn dels til Lovens Tekst, dels til den paabudte Skiltning. Dertil kommer, at den i Loven satte Grænse for de nævnte alkoholiske Drikke ($2\frac{1}{4}$ pCt. Alkohol) synes mere vilkaarlig over for Udtrykket »berusende« end over for Udtrykket »stærk«. Endelig staar der blandt Afholdsfolkets endnu Strid om, hvor Grænsen for »berusende« Drikke bør sættes; der er en Mulighed for, at den kan blive flyttet ved Beslutninger, tagne indenfor Afholdsfolket, og det vilde da føre til Forvirring, om Loven og Afholdsfolket brugte Udtrykket »berusende Drikke« i forskellig Betydning. Ved at optage Afholdsfolkets Udtryk vilde Lovgivningsmagten mere end heldigt lænke sin Opfattelse af, hvad der burde anses som berusende Drikke, til det af Afholdsfolket vedtagne.

Det er formentlig upaakrævet at opstille anden Definition af Brændevin end Næringslovens i § 79, der er benyttet af Lov 2. Juli 1870 om Brændevinshandel. For Øls Vedkommende henvises til Lov om Ølskat af 1. April 1891 § 2. Derimod tiltrænges en nærmere Bestemmelse af Vin for ikke at afskære de alkoholfri Beværtninger fra Nydelsen af ugærede, alkoholfri Vine.

Herbergeren er, som anført, for Byernes Vedkommende indskrænket til Gæster, der tage ind for Natten, en Indskrænkning, der er nødvendig af politimæssige Grunde (se S. 95) og i en By ikke vil medføre synderlige Ulemper.

§§ 3 og 4. Allerede nu er det en Mangel, at det ikke til enhver Tid vides, hvor mange Beværtninger og Gæstgiverier der haves, hvilke Borgerskaber der benyttes, hvilke der henligger ubenyttede eller er faldet bort ved Død eller Forbrydelse; men i det Øjeblik, Antallet faar større Betydning, Optællinger blive nødvendige og i det hele større Kontrol ønskelig, er det endnu vigtigere.

Til et virksomt Politiofsyn og til den Kontrol fra Publikums Side, som er nødvendig for Opretholdelsen af indskrænkende Bestemmelser, maa det endvidere kræves, at det hvert Øjeblik let og hurtigt lader sig konstatere, om der er Ret til at drive den paagældende Forretning, hvem der har Retten, og hvor langt Retten gaar.

Endelig, i det Øjeblik man, som i Forslagets §§ 18 og 41, paalægger Publikum et Ansvar for visse Overskridelser af Beværtnings- og Herbergeriretten, er det vigtigt, at Grænserne for disse Rettigheder paa en let og iøjnefaldende Maade tilkendegives Publikum.

Det er disse Hensyn, som have dikteret Reglerne om Adkomstbrevs Udstedelse, Tilbagelevering, Ophængning i Lokalerne samt om Skiltningen.

§ 5. Man har med Hensyn til de almindelige personlige Betingelser for at erholde Næringsret i det væsentlige holdt sig til Næringsloven. Et vigtigt Spørgsmaal er det, om Bevillingen bør gives livsvarig eller paa Aaremaal. Fordelen ved det kortere Aaremaal skulde være, at Bevillingerne periodevis blive reviderede, Indehaverens Person og Forhold med visse Mellemrum undersøgt, at der kan gaas strengere til Værks, naar Talen er om ikke at forny en Bevilling, end naar det gælder at lade en Bevilling forbydes, at Bevillingers Tal lettere lader sig indskrænke, naar Bevillingerne ere kortvarigere, idet man blot behøver at unnlade deres Fornyelse, og at de kortvarigere Bevillinger lette Overgangen til Göteborgsystemet.

De nævnte Fordele turde imidlertid for Byernes Vedkommende være tvivlsomme¹⁾. Her hvor hele Livet er indrettet paa Tilstedeværelsen af Beværtninger, vil en installeret Beværtning let faa en saadan Stabilitet, at man vil nære den samme Betænkelse ved at sætte Værten ud af sit Erhverv, hvad enten Erhvervsretten kaldes livsvarig eller periodisk. Det har saaledes i den allernyeste Tid vist sig i England, at uagtet alle ere enige om, at Bevillingerne kun ere et-aarige, har man dog for at faa Antallet ned maattet indføre Erstatning for Ikke-Fornyelse af Bevillinger²⁾.

¹⁾ Bilag S. 11.

²⁾ Bilag S. 229.